

[Stavad]

Vi anser det for betryggende, at det lovfæstes, at landbrugsministeriet bliver hørt på det meget tidlige tidspunkt, som lovforslaget her foreskriver. Dette kan medvirke til, at vi anvender den knappe ressource, som jorden er, på den mest hensigtsmæssige måde, og at der tages rimelige landbrugsmæssige hensyn, når der skal udarbejdes større projekter.

Med hensyn til den tvungne jordfordeling vil jeg sige, at praksis viser, at der i langt de fleste tilfælde kan blive en aftalemæssig løsning mellem de berørte parter, hvilket altid må være at foretrække. I de enkelte tilfælde, hvor det ikke kan ske, kan der ofte være en enkelt lodsejer, som spænder ben for en løsning, til ugunst for de øvrige berørte lodsejere. Vi anser det for rimeligt og hensigtsmæssigt, at dette problem løses på den afbalancerede måde, som ministeren her har foreslået med det fremsatte lovforslag.

Vi må også notere, at lovforslaget imødekommer et ønske fra landbrugets organisationer.

Må jeg endelig udtrykke håbet om, at alle gode kræfter denne gang må samles om at få forslaget ført frem til endelig vedtagelse hurtigst muligt. Vi skal fra socialdemokratiet tilsige vores støtte til en hurtig og positiv behandling i udvalget.

Ivar Hansen (V):

Jeg mente nu, at det var tredje gang, dette lovforslag var til behandling. Nu kunne jeg høre på socialdemokratiets ordfører, at det var fjerde gang, men uanset om det er tredje eller fjerde gang, kan forslaget vist godt tåle udtrykket »en gammel travær«.

Det er da rigtigt, som der står i bemærkningerne, at forslaget i 1976-77 og i 1977-78 ikke nåede at blive færdigbehandlet. Det er selvfølgelig en måde at sige det på. Min erindring siger mig nu, at når sagen ikke blev gjort færdig, var det på grund af almindelig uvilje hos et flertal af folketingets partier og usikkerhed over for at gennemføre det lovforslag. Jeg troede i og for sig ikke, vi skulle have set det mere, men nu er det altså kommet frem igen på folketingets bord.

Jeg vil godt generelt sige, at jeg mener, vi allerede for længst i vores vejplanlægning herhjemme og i vores vejbyggeri, hvad den overordnede del af vejbyggeriet angår, har passeret det tidspunkt, hvor man overhovedet kan sige at det er rimeligt at gennemføre

en lovgivning af denne art. Det er det ene. Vi har overstået langt hovedparten af de problemer, der måtte være af denne karakter.

Det andet i lovforslaget drejer sig om at få landbrugsministeriet ind i billedet på et tidligt tidspunkt i planlægningen af nye vejanlæg. Men her er forholdet jo det, at det efterhånden er en gammel praksis, at landbrugsministeriet bliver hørt. Spørgsmålet er så, om landbrugsministeriets synspunkter i tilstrækkelig grad bliver tilgodeset, altså om de landbrugsmæssige interesser i tilstrækkelig grad bliver tilgodeset. Det er jo et helt andet spørgsmål. Her er det mit indtryk, at miljøministeriets interesser nok i første række er blevet tilgodeset. Men det er i og for sig ikke et spørgsmål, der hører hjemme i denne lovgivning. Det konkrete og det afgørende er, at det efterhånden er en fast praksis ved ekspropriation, at man hører landbrugsministeriet på et tidligt tidspunkt. Jeg ser ikke noget egentligt problem her.

Endelig er der naturligvis den ekspropriative bemyndigelse, der her gives. Vi er ikke indstillet på fra venstres side, at ekspropriationsbemyndigelsen yderligere skal udvides – og slet ikke på dette felt. Socialdemokratiets ordfører, hr. Stavad, sagde, at der kunne være vanskelige lodsejere, der ikke ville være med til en fornuftig ordning. Det skal jeg da ikke afvise, det kan der formentlig være, men jeg mener nu, at det gennemgående træk er, at man finder en forhandlingsløsning i langt, langt de fleste tilfælde. Jeg kunne nævne et eksempel fra Ribe amt, hvor man ved forlægningen af en hovedvej har haft forhandling med ikke mindre end 57 lodsejere og i store træk har fundet en forhandlingsløsning, hvor alle er tilfredse. Jeg mener, at den fremgangsmåde skal man fortsætte med.

Vi kan vende tilbage til sagen i udvalget – vi har allerede fået de hidtidige bilag sendt til trafikudvalget – men jeg vil gerne som konklusion sige, at venstre ikke kan medvirke til gennemførelse af det lovforslag, vi her behandler.

Grove (KF):

Dette lovforslag er en genfremsættelse, og jeg kan roligt sige, at vi har ikke indtaget en anden stilling, end vi havde ved de forrige fremsættelser. Når hr. Stavad fremhæver, at man fra socialdemokratiets side vil gå ind i